

махала на Касжмъ-Паша и влѣзе въ нея. Тя бѣ придружена отъ единъ мажъ облечень гиздаво по Европейски.

— Въ тъзи кѫщица живѣяше отъ двѣ години жена туркыня, за която много приказски са говорѣхъ отъ съсѣдѣтѣ и която бѣше супруга на турченъ, едно време богатъ, а сега много бѣденъ, който не са занимаваше съ нищо и живѣяше отъ тайни занаятъ на жена си който бѣ — вълшебничеството. Толкози са бѣ прочула супругата му, щото отъ сутрина до вечѣрь идѣхъ жени да си гледатъ, защото мажъ не приемаше.

Тъзи жена бѣше понапредъ християнка, отъ любовъ тя бѣ зела тогози турчена, когото бѣ принудена да храни чрезъ тайната си наука, и който никакъ не заслужваше любовта й.

Раздѣленietо на кѫщицата бѣше съвършено по турский вкусъ. Почти сичкыйтѣ доленъ катъ съставяше дворъ на края на който една дървена стълба водѣше къмъ втория катъ на който имаше само три стаи равни по голъмината. Едната отъ тѣхъ служаше за супружеско легло, втората като келеръ за разны покожници и скдове, а третята за приеманье на онѣзи които идѣхъ да си гледатъ.

Едничкыйтѣ мобили на третята тъзи стан бѣхъ: една дървена масса покрита съ черно, на която лежехъ четири бѣлы отъ олово топчета, четири червени и четири черни и единъ металический тасъ въ който имаше ножъ обюдоостъръ. Посрѣдъ стаята отъ срѣдъ тавана высѣше пенталфата или правилна една геометрическа фигура, направена отъ дърво и която образува посрѣдата една трапезия, а на около петъ трїгълника, които посвѣтенытѣ въ тъзи наука паричатъ алфа, отъ тамъ и назованietо на фигурата.

Малко преди влѣзваньето на чуждата жена бѣ станжалъ слѣдующийтъ разговоръ между вѣщицата и супруга ѝ, като излѣзваше той отъ кѫщи.

— Какво искашъ да Ѣдешъ мой бею?